

den stod i en vis Forbindelse med eller i alt Fald har fundet det uklart, om den ikke stod i en vis Forbindelse med Uvidelsen af Kriminal- og Politiretens Personale ved en foreløbig Lov, men jeg tillod mig allerede i Folkethinget at gjøre opmærksom paa, at nogen egentlig Kausalforbindelse mellem en Ting, som er yngre, og en Ting, som er ældre, er det vel vansteligst at paavise. Naturligvis er det klart, at naar Lokalet var utilstrækkeligt for Kriminalretten forinden Uvidelsen af dens Personale, er det endnu mere Tilfældet efter Uvidelsen, men det kan jo ikke siges, at Kriminalrettens Uvidelse ved den foreløbige Lov er Grunden til, at man har ønsket dens Lokale udvidet. Den afgjørende Grund hidrører, som jeg i Folkethinget bemærkede, fra Loven af 24de Mai 1879, som medførte, at den offentlige Politiret skulde, om jeg i Korthed maa udtrykke mig saaledes, doubleres, medens man, indtil denne Forandring foregik, kun havde eet Lokale til den offentlige Politiret for begge Afdelinger af denne. Deraf fulgte jo den store Ulempe, at de 3 Dage af Ugen blev Lokalet brugt af den ene Afdeling og de 3 af den anden. Et saadant Forhold var for det Første ganske utilstedeligt af den Grund, at det medførte, at ingen af den offentlige Politirets Afdelinger kunde holde hyppigere Møde end 3 Gange om Ugen, uagtet Sagens Antal kunde kræve 4 Møder i en Uge. Det var en fysisk Umulighed at holde flere end 3, da begge Afdelinger skulde holde Møde i samme Lokale. Dertil kom de overordentlig store Ulemper i Henseende til Renholdelse, til frisk Luft og Orden med Papirer, som følger af, at to saadanne Institutioner stulle benytte det samme Rum med meget korte Mellemrum. Derfor er der blevet gjort flere Forsøg paa at skaffe en Uvidelse af Lokalerne, og der blev først Tale om at indrette Lokaler i Straffeanstalten paa Christianshavn. Der blev søgt Bevilling hertil af Rigsdagen, men det blev imidlertid ikke til Noget, og jeg vil sige, at det var ganske godt, at det ikke blev til Noget; thi det vilde ikke have været nogen heldig Løsning af Spørgsmaalet om Lokale, at en Del af Retten blev holdt derude, dels fordi den derved vilde blive adskilt fra den øvrige Ret og fra Justitskontoret, og navnlig, fordi den vilde blive henlagt til en afsides Del af Byen. Der blev da Spørgsmaal om en anden Ting, nemlig akkurat det Samme, som nu er sftet, at erhverve Kjøbenhavns Brandforsikrings Lokale, og dertil blev der af Rigsdagen givet en Bevilling, som ganske vist var baseret paa, at Kjøbenhavns Kommune skulde

betale Halvdelen af Afgiften, medens Staten skulde udrede den anden Halvdel. Denne blev bevilget paa Finantsloven, og det forekommer mig, at dette er det klareste Bevis paa, at Rigsdagen, længe før der var Tale om at udstede den foreløbige Lov om Uvidelse af Kriminalrettens Personale, virkelig har anerkjendt Nødvendigheden af, at Lokalerne blede udvidede. Mig forekommer det derfor at være let bevisligt, at denne Bevilling ikke kan siges at være foraarsaget ved Uvidelsen af Kriminalretten ved den foreløbige Lov.

Hvad Endringsforslaget under Nr. 5 angaar, skal jeg ikke yttre mig derom, men overlade det til den ærede Kultusminister, for saa vidt han maatte finde Grund dertil. Hvad angaar Endringsforslaget under Nr. 6 saavel som Endringsforslaget til § 27, gaar de ligesom Endringsforslaget under Nr. 5 ud paa Bevillinger til Færøerne, og jeg kan rigtignok ikke ved denne Leilighed undlade at fremhæve, at disse Der dog aabenbart blive noget stedmoderlig behandlede, naar man vil negte Alt til dem. Det bliver jo nemlig Resultatet, dersom der i den Henseende ingen Forandring sker i Finantsloven, som den er vedtaget i Folkethinget, at alle Bevillinger til disse Der blive negtede, og at de slet ingen Ting saae i Aar. Jeg vil ikke paastaa Andet, end at det er et Tilfælde, men det er unegtelig et Tilfælde, der ser ud som en Tante. Hvad Endringsforslaget under Nr. 6 angaar, dreier det sig om en Landbrugskonsulent for Færøerne, og jeg tror, at der er ikke mindre, men snarere større Nødvendighed for en saadan Konsulents Ansættelse paa disse Der, end Tilfældet er i Danmark. For det særviiste Agerbrugs og Kvægavls Vedkommende blev det jo meget klart paavist af den ærede Lands- thingsmand for Færøerne (Olsen) under denne Sags 1ste Behandling, og jeg kan derfor i det Hele henholde mig til, hvad han yttrede, men jeg skal tilføie, at Forslaget ogsaa har en direkte Interesse for Regjeringen, idet Staten nemlig som bekjendt, eller som jeg i alt Fald vil gjøre opmærksom paa, er omtrent Halvdelen af Jordegodsjet paa Færøerne, og altsaa selv er meget stærkt interesseret i, at der Intet unblades, som kan tjene til at hæve disse Erhvervsgræne, Agerbrug og Kvægavl paa Færøerne, og da der nu tilmed kun er Spørgsmaal om et saa ringe Beløb som 1,500 Kr., forekommer det mig, at det er meget lidt imødekommende overfor disse Ders Trang, naar man vil negte det. Endringsforslaget under Nr. 76 til § 27 gaar ud paa at hde Nordstrømø Kommune paa Færøerne et rentefrit Laan